

Danmark også får lov at forbyde PCB, som vi har anmodet om, så den diskussion får vi i hvert fald hurtigt afklaret.

Til hr. Ove Fich, som gerne vil diskutere, hvad han troede, hr. Uffe Ellemann-Jensen mente i 1986, vil jeg sige, at det, jeg synes er lidt mere interessant, er, hvad statsministerpartiet og Socialdemokratiet mener i 1996.

Derfor vil jeg gerne spørge hr. Ove Fich, om det, han siger om miljøgarantien, er, at han ønsker en automatisk mulighed for landene til at benytte den, altså uden at konsultere Kommissionen, som der står i Traktaten. Ønsker han, som Socialdemokratiet skrev den 21. marts, at miljøbeskyttelse altid skal prioriteres over principperne om den fri bevægelighed for varer? Gælder det fortsat i Socialdemokratiet, eller har man ændret opfattelse på de to dage, der er gået?

(Kort bemærkning).

Ove Fich (S):

Til hr. Keld Albrechtsen vil jeg gerne sige, at det forslag om motiveret dagsorden, som Enhedslisten har fremsat, overhovedet ikke svarer til, hvad Socialdemokratiet sagde for to dage siden. Der står f.eks. i den pressemeddelelse, som allerede er omtalt, at ethvert land frit skal kunne opretholde dets regler om miljø, arbejdsmiljø, sundhed, veterinære forhold og dyrebeskyttelse.

Jamen så har vi slet ingen regler! Hvis landene bare frit kan lave, hvad de vil, på alle felter, er der slet ingen grund til overhovedet at have et EU, og det er vel også det, som er Enhedslistens egentlige formål.

Til fru Charlotte Antonsen vil jeg sige, at jeg er ganske enig i vurderingen af PCB. Jeg regner også med, at det bliver godkendt, at Danmark kan opretholde sit forbud, og dermed er Enhedslistens påstande på disse felter dementret.

Om miljøgarantien er det min opfattelse, at vi altid, når vi bruger miljøgarantien, skal være klar til at dokumentere, at det er af hensyn til miljø, forbrugerbeskyttelse og lign. Herom hersker der ingen tvivl. Der, hvor jeg gerne ser, at vi får nogle yderligere muligheder, er, hvor vi af den ene eller den anden grund mener, at det regelsæt, der er lavet for år tilbage, ikke længere er tilfredsstillende, og hvor vi ikke umiddelbart kan få forbedret EU-standarderne, fordi der er uenighed herom. Her skal det være muligt for lande, som er bekymrede over de eksisterende regler, at gå videre.

Så er der nogle, der udlægger det, som om det vil betyde, at det indre marked bryder sammen. Spis nu lige brød til! Den liste, jeg gennemgik, over, hvor mange problemer vi faktisk har haft, viser, at det er relativt få. Det vil sige, at det er i nogle begrænsede tilfælde, vi vil kunne komme i denne situation. Og i de situationer skal der ikke herske tvivl om, at Socialdemokratiet mener, at miljøet og sundheden er vigtigere end det indre marked.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg påregner at kunne afbryde forhandlingen med henblik på pause i løbet af få minutter.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (FP):

Hr. Keld Albrechtsen nævner ét argument imod flertalsafgørelse på miljøområdet. Han siger nemlig, at vi ikke kan tvinge de store lande til at lave noget, som de selv er imod. Så er mit spørgsmål til hr. Keld Albrechtsen: Hvis vi nu kan dokumentere, at det kan vi godt med de muligheder, der allerede i dag ligger i EU, er Enhedslisten så med på, at vi har flertalsafgørelse på dette område? Ellers er der jo ingen logik i det, Enhedslisten fremfører her i dag.

Så hvis vi kan dokumentere, at Kommissionen og Domstolen bruger de muligheder, der på grundlag af Traktaten er til at tvinge de lande, der ikke vil gennemføre bestemmelser, som er vedtaget i EU, må Enhedslisten vel også være med på, at vi har flertalsafgørelse på miljøområdet.

Og så behøver hr. Keld Albrechtsen ikke at være forbløffet over, at jeg på Fremskridtspartiets vegne siger, at vi er meget, meget store tilhængere af, at miljøspørgsmål er noget, vi løser i EU-regi. Det er faktisk noget, Fremskridtspartiet har sagt hele tiden. Det var også noget, vi fremførte i forbindelse med de to folkeafstemninger om Maastricht-Traktaten. Da sagde vi klart og tydeligt, at vi mener, miljøspørgsmål er grænseoverskridende og noget, vi skal løse i EU-regi.

Men forskellen på Fremskridtspartiet og Enhedslisten er nok, at vi vælger fra sag til sag at se på indholdet i stedet for som Enhedslisten bare pr. automatik at sige nej uden at se, hvilke muligheder der eventuelt ligger på et givet område.